

ято извира изъ изворы-ты прави потоци, чю-
чори, долины, порои, езера, ловкы (нѣкои сѫ
голѣмы съ хыляды четв. м.), блаты, рѣкычики
и рѣкы. Всякой прѣдѣль, изъ който рѣкы и
потоци ся събирать и втичять въ една рѣка,
думася утика или рѣчный прѣдѣлъ (улѣй). Ед-
на рѣка или потокъ-долина, която ся губи въ
нѣкои пѣсчанѣ пустыни, думася мочюр-
лѣкъ. То е че тамъ вѣдь гда бѣка и ся губи вода-
та, та прави, клизава-клисава-мочюрлива земѣ-
тѣ. Малкы-ты рѣкы, които непосрѣдствено
ся изливать въ море-то, казватся, прибрѣжны
рѣкы. Когато искусственно ся прокопае дѣлбо-
ка водѣ, та ся отбива въ неи водѣ отъ нѣкои
рѣкѣ или море, или ся свързва една вода съ
другѣ чрѣзъ тѣкъ водѣ, думася вада про-
кошъ, каналъ, който дава голѣмо улѣсеніе на
търговінѣ-тѣ. Гадочислителъ. Мѣсто-то, дѣ-
то ся втичя една вода въ другѣ, думася у-
спie; а дѣлбочина-та, изъ којто си побира
рѣка-та водѣ-тѣ, та си тече рядовно, думася корышо, а машка само онова ся дума, дѣто
си побира рѣка-та само свої-тѣ собственнѣ
водѣ, безъ да е прѣдошла. Всяка рѣка има два
брѣга: лѣвъ и дѣсенъ. Лѣвый брѣгъ ся казва
оный, който е отлѣвъ странѣ срѣдѣ теченіе-
то на рѣкѣ-тѣ, а дѣсній оный, който е от-
дѣснѣ странѣ срѣдѣ теченіе-то ѹ. плава-
щелна рѣка ся нарича оная, която е толкова
дѣлбока, щото да могжть да плавать по неи
натоварени корабе. Нѣ рѣкы-ты ставать и не-